

[Peter Ravn.]

indsats, og hvis den aflastning, som her foretages, kan føre til, at beskæftigelsesudvalgene i højere grad kan være med til at finde beskæftigelsesmuligheder, synes jeg, det er et virkeligt fremskridt.

Hvad det lovforslag, som er fremsat af det kommunistiske parti, angår, kan jeg henholde mig til de bemærkninger, den højtærede socialminister har fremsat. Det kunne måske ud fra mange grunde være ønskeligt, om lovforslaget blev trukket tilbage, men hvis det ikke bliver tilfældet, må det indgå i det almindelige udvalgsarbejde.

Jeg anbefaler det lovforslag, der er fremsat af den højtærede socialminister, og det, der er fremsat af den højtærede arbejdsminister, til hurtig og velvillig behandling.

Lorentzen: Da vi efter mange genvordigheder og et kommissionsarbejde fik vedtaget lovændringen af 1958, var der vel ikke ret mange herinde, der havde ventet, at vi nu et par år efter igen skulle beskæftige os med arbejdsløshedsloven. Den høje regering må jo have fundet, at der var basis for, at denne lov nu skulle have en omgang igen.

Man må ikke tro, at det er særlig originale tanker, der er kommet frem i lovforslaget, bortset måske fra en enkelt, som jeg ser på med nogen velvilje. Der er intet som helst om en anden inddeling af arbejdsløsheds-kasserne, hvad der var al mulig grund til, idet det sikkert er et særligt dansk fænomen, at vi har en så kæmpestor kasse som Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Der burde naturligvis ske en fordeling på de andre kasser, hvor en del af medlemmerne naturligt hører hjemme; der ville herved blive forøgede muligheder for kontrol og antagelig forøgede muligheder for beskæftigelse. Der er imidlertid ingen herinde, der har været i stand til at vinde tilslutning til den tanke, skønt ingen — selv ikke inden for det ærede socialdemokrati — kan være i tvivl om, at det ville være den rigtige fremgangsmåde. Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse er som sagt en kæmpestor kasse, og den vil man meget nødig i konflikt med. Alle mennesker har jo en vis konservatisme i sindet, og det har socialdemokratiet sandelig også, vel i lige så høj grad som vi andre, måske bare på andre felter; men der er ingen

tvivl om, at den højtærede socialminister burde tage konsekvensen af denne sag og drøfte problemet.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har berørt dette spørgsmål, men han talte jo for tillukkede ører, og man ville ikke følge ham; de tanker, han gav udtryk for, var i virkeligheden meget nær de tanker, som vi anser for tidssvarende.

De ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring, der her er foreslået, drejer sig kort om følgende punkter: højere dagpenge, højere børnetillæg og højere huslejhjælp, men ingen forøgelse af de forsikredes kontingenter. Jeg ved godt, at der kan blive tale om en forhøjelse på i alt 2,9 mill. kr., hvis dagpengene forhøjes ud over de ca. 12 pct., men stort set må man sige, at der ikke sker nogen forøgelse af de forsikredes kontingenter. Derimod er der tale om højere refusions-satser, for så vidt angår forsørgertillæg, børnetillæg og huslejhjælp. De forhøjes fra mindst 75 pct. til mindst 85 pct. Jeg er først nu blevet rigtig klar over dette udtryk „mindst 85 pct.“ Jeg vil forbeholde mig at vende tilbage til dette spørgsmål og se nærmere på det i udvalget; når der står „mindst“ 85 pct., kan det jo godt blive 100 pct., og det tror jeg for øvrigt også det vil blive i visse situationer.

Der er i lovforslaget gjort et forsøg på at løse spørgsmålet om overflytning af arbejdskraft til steder, hvor der kan forventes arbejde. Det er en god og sund tanke, hvis man var sikker på, at den blev administreret rigtig håndfast, og det er en tanke, som man naturligvis ikke blankt kan afvise.

Så vidt jeg har fået fat på lovforslaget, har arbejdsanvisningskontorerne fået bemyndigelse til at tildele huslejetilskud, betale husleje, eventuelt betale indskud i socialt boligbyggeri o. s. v., hvis de mener, at det er nødvendigt for, at en familie kan få arbejde i fremtiden. Derimod synes jeg ikke, at selve arbejdsløsheds-kassen som sådan har fået den samme beføjelse, i hvert fald ikke til at tildele husleje. Men det kan godt være, at jeg ikke har fået helt fat på det.

Når man læser den foreslåede tilføjelse til § 10 og er meget velvilligt stemt, må man sige til sig selv: ja, den indeholder en god tanke, den indeholder et ærligt forsøg